

AMATOR Beletristica, sciintie, arte, vietia sociala, moda.

Pesta 14|26 martiu.

Nr. 11.

Anulu VII, — 1871.

Pretiulu pe anu 10 fl., pentru Romani'a 2 galbeni.

Va esfi in fia-care domineca. | Redact.: strad'a Dunarei nr. 3.

Lord Byron si Nibelungile.

O caracteristica a poesiei epice este si vasteitatea terenului pe care se misca actiunea eroilor seu. Ací aflamu popore intregi imbracate cu toté insusirile si datinile sale eredite, formandu unu tablou magicu in ochii cetitoriuilui.

In Iliada, Odisea si Eneida mai toté poporele lumei de atunci cunoscute trecu si vinu unulu dupa altulu, si chiaru in Dante ni se reprezentáza Infernulu, purgatoriulu si Paradisulu cu toti locuitorii si moscenii sei.

Din acestu punctu de vedere poesi'a epica e de unu mare interesu istoricu pentru cunoscerea datineloru si insusirilor unui popor; pentru că nicairi amenuntele vietiei sociale a unui popor nu se descriu mai precisu si lamuriti decatú in poesi'a epica.

In poesiele epice straine aflamu inse pucine mentiuni despre poporulu romanu si datinile lui.

Lord Byron care era atatu de insufletitu pentru sórtea Orientului si atatu de entusiasmatu pentru poporulu grecescu, incat si-propuze sè-si verse avereia, sangele si vieti'a pentru eliberarea grecilor, elu dícu, care peregrinà mai totu Orientulu Europei, totu-si pucine mentiuni ni lasa in poesiele sale despre poporulu romanu.

Pe elu inse nu-lu insufletise intru atatu

diferitele sementie din imperiulu otomanu, catu mai multu renumele si glori'a istorica a Greciei si anticitatea ei clasica.

Inaintea lui Orientulu nu era alt'a decatú patri'a lui Homeru, Ulise, Acile, a lui Leonida si Epominonda, si de aceea ametitul cu totulu de glori'a si nimbulu acestui poporu, ignorà cu totulu pe celealte popore ale Orientului.

In poemele sale cele mai geniale „Peregrinagiulu cavalerului Haroldu“ si „Don Iuan“ ni descrise in catu-va si ce-va din vieti'a diferiteloru popore ale Orientului. Asié aflamu in „Peregrinagiulu cava'erului Haroldu“ intr'unu locu descrisa si o datina romana din Macedonia, care se usuéza si asta-di pe la Romanii transilvani.

Intr'o dì la inceputulu primaverei junii dintr'unu satu se aduna nòptea la olalta pe campu afara, aprindu unu focu mare in giurulu caruia se ospetéza, canta si jóca pana in diori.

Éta cum ni descrie Lordulu Byron acésta datina usuata si in Macedonia :

Si focuri mari aprinse pe tiermurea intinsa
Lucescu, si-apoi serbarea cu vinuri o santiescu;
Se 'ntinde bacanalulu, pocalele resuna
Si-aicia totu strainulu uimitu va stá privindu;
Abié e mediulu noptii, candu totu in lume tace,
Candu suna de odata unu chiotu preste campu,

Si éta Palicariulu *) câ sabi'a si-o desface,
Falosu pasiesce 'n midiloci, se prindu cu toti de mana,
Horescu si canta doine si jóca ca nebuni.“
(Cantulu II. v. 71.)

De mai mare interesu istoricu decâtul Lor-dulu Byron sunt in asta privintia „Nibelungile.“ „Nibelungile“ sunt o poema epica scrisa in limb'a germana din evulu mediu, a carei compunatoriu se dîce a fi fostu cavalerulu austriacu Conradu de Kurenberg pe la anulu 1140 d. Chr.

Intre personagiele istorice din acésta poemă aflâmu pe regele Huniloru Attila (Etzel) pe frate-seu Bleda (Blödel) si pe regele Ost-gotiloru Teodoricu (Dietrich von Bern.)

Regele Attila dupa ce-i morise socf'a Hella, aude câ frumós'a Chrimhild'a din Burgundia remase veduva de barbatulu seu Siegfriedu, si asié tramise la dins'a sê o petiésca. Chrimhilda i promite man'a sa si tramite numai decâtul soli la Attila ca sê-i anuncie venirea ei.

Atunci regele Etielu cu o pompa regésca plecă din resiedinti'a sa Etielburg, inaintea Chrimhildei ca sê o primésca.

Éta, cum ni descriu „Nibelungile“ mergea regelui Etielu sê-si intimpine pe domn'a sa.

„Si Etielu audise de-acesta faima buna,
Si lung'a-i suferintia lu-parasi acum;
Câ-ci nobil'a Chrimhilda adi calca-a lui hotara
Si elu plecă nainte-i sê 'ntempine-alu seu doru.

Si multi vitezi cu dinsulu din nemuri diferite
Treceau calâri pe campuri ca paserea in sboru;
Si multe osti estinse, crestine si pagane,
Mergeau sê intempine pe scumpa domn'a loru.

Aci cavaleri nobili din Greci'a si Rusi'a,
Polonulu si Romanulu in agerulu loru pasu,
Treceau saltandu cu fala pe caii loru sburdalnici;
Si toti cu alte datini si alte insusiri.

Si din tienutulu Chiewu venise-eroi cu védia
Si Pecinegi ce 'n munte vietii'a si-o petrecu,
Ei cari sagéta 'n aeru si paserea candu sbóra,
Si córda-o 'ntindu pe arcuri de mana pana 'n nori.

O plebe numerosa voiôsa ca la curte
Mergea calâri naintea pomposului Etielu,
Si dôue-dieci si patru de prinici eu a loru suite,
Candu-si vediura domn'a nu mai doriau nimicu.

Si Ramungu banulu mare din tiér'a romanésca
Veniá cu siepte sute boiari din tiér'a sa,
Ei alergau sburdalnici ca vulturii candu sbóra,
Cu ei si Princiu-Gibecke veniá cu óstea sa.

(Aventur'a XXII v. 1336—1343.)

In scurtu in aceste sîre pucine aflâmu, câ unu poetu germanu pe la a. 1140 d. Ch. ni descrie poporulu romanu cu tiér'a si domnulu seu si cu datinele sale ca pe poporulu celu mai bravu si mare din statulu regelui Attila.

De si poetulu germanu pe la an. 1140 nu va fi avutu date sigure despre domnii Romaniloru de pe timpulu lui Attila, se vede inse câ elu a avutu fontani istorice despre esistinti'a unui statu romanu chiaru si pe timpulu regelui Attila.

In altu locu Nibelungile ni descriu femeile din tiér'a Huniloru ca cele mai frumose,

Hei ! was man schöner Frauen
In der Heimat Etzels fand ! (v. 1376.)

cari nu au potutu sê fia alte decâtul numai femei romane din Dacia.

Nicolau Densusianu.

L a c r i m e.

I.

Adese demanéti'a, candu sôrele resare,
Zefirulu candu sioptesce prin flori incetisioru,
Si filomel'a canta, eu versu lacrimi amare,
Pe fruntea mea planéza alu suferintiei noru.

Adese 'n mediu de nôpte, candu lumea-i liniscita,
Si lun'a-si urma calea, cu mersulu ei tacutu;
Eu franta de dorere, blastemu a mea ursita,
Blastemu fatal'a óra, in care te-am pierdutu.

Nici sôrele, nici lun'a dorerea nu-mi alina,
Zefirulu nu me face vr'odata-a te uită
Acele nu au farmecu ca faci'a ta senina,
Nici vócea filomelei nu sémena cu-a ta.

Nimicu nu me consola, nimicu nu-mi indulcesce
Dorerea mea ne 'nvinsa, eu trista vestediesc:
Ca floritic'a tómn'a candu brum'a o palesce,
Câ-ci tu te-ai dusu din lume, si eu, totu mai
traiescu.

O óra multu fatala, si plina de dorere,
Tu mi-ai rapitu speranti'a ce-avutu-am pe pa-
mentu,
Tu mi-ai rapitu liniscea, si dulcea-mi mangaiere,
Si mi-ai inchisu amorulu in recele mormentu !

II.

Apus'ai angeru dulce, tu sôre-alu vietii mele,
Ce-odata cu dulcétia in cale mi-ai lucit,
Apusu-ai, si cu tine si scump'a mea placere,
Câ-ci ah ! plecandu in sboru-ti sufletulu mi-ai ra-
pitu !

*) Palicaru, e unu nume comunu pentru soldati la Grecii si Albanesii cari vorbescu romanesce.
Not'a lui Byron.

Te-ai dusu, te-ai dusu iubite, si-o rana grea profunda
Luă loculu sperantiei ce 'n sinu-mi am nutritu,
Si 'n anim'a-mi sermana, dorere-amara, crunta,
In loculu fericirii ce erudu m'a amagitu !

Mi-asiu aliná dorerea, mi-asiu inecá suspinulu,
Déca vr'odata 'n viézia, asiu mai poté sperá,
Dar trist'a cugotare, mi-mai maresoe chinulu,
Sciindu că nici odata nu te voiu revedé.

Nimica pentru mine, nu mai esiste 'n lume,
Linisco, foricire s'au dusu de p'astu pamentu,
Sboratu-, sboratu-au tóte cu dulcele teu nume,
Liniscea pentru mine-i unu dorerosu mormentu.

Aurelia.

C a t a s t r o f'a.

— Novela istorica. —

(Urmare.)

Ochii lui straluciau de unu focu nedescrivibilu, unu focu care topesce... si elu se topia bucurosu in foculu acest'a, câ-ci erá — foculu amorului. Faci'a lui erá deschisa ca unu raiu, si i-o recoriau cugetele lui, cari erau line si dulci, ca zefirele de maiu.

— Ce nesuferabilu e contele acel'a! — continua Ionu; — Elen'a lu-uresce; ea l'a refusatu de döue ori, si elu totu-si nu incéta cu amorulu lui nebunu!... Óre nu i-a facutu elu ceva, de a fostu ea adi asié trista?...

Ionu se oprí ací, câ-ci in camer'a unde se aflá, intrà rapede unu barbatu, chiaru acel'a despre care vorbiá, — erá Cigala.

— Nu-e, — murmurá acest'a aruncandu o privire rapede preste camera.

— Uita-te! — strigă elu apoi diarindu pe Ionu, — tu ací?

— Precum vedi.

— N'ai vediutu pe Elena? — intrebă apoi italianulu cu nestemperu.

— Nu.

— Frate, am invinsu! — dîse Cigal'a apoi cu trufia.

Ionu nu-lu intielese, si lu-privì intrebatoriu.

— Elen'a va fi a mea! — dîse elu privindu la Ionu, ca unu comandante dupa invingerea castigata.

Ionu tresarì.

— Cum? — intrebă Ionu cu nelisce visibila — a trei'a óra ai petít'o si nu te-a refusatu?

— Refusatu? — surise Cigala. — Nici n'am petít'o. Inse numai acum me despartfi de principale. Elu mi-a datu man'a, mi-a promis, că ea de siguru va fi a mea.

Ionu tresarì de nou, si mai tare.

— Si déca va refusá si principelui? — intrebă elu alinandu-se delocu si suridiendu.

— Ha ha ha! — rise tare Cigala. — Asta-e imposibilu. Altcum e tréb'a principelui. Elu védia cum si-va impliní promisiunea.

Si Cigala, ridiendu in continuu, parasi apoi pe Ionu, si alergă in sal'a de dantiu, să afle pe Elen'a, care va fi a lui.

Elen'a erá unic'a fiica a contelui germanu Iosifu Haller. Si Ionu, si Cigala, se inamorara de frumsetiele ei nespuse. Ea se supranumiá: „Dîn'a Albei-Iulie“, si ori-cine o vedea, erá rapitu de dinsa. Cigala o si petise, dar precum deja audîramu, dins'a lu-refusà, că-ci si anim'a ei era atinsa de sagét'a amorului, — si ea iubiá, iubiá cu caldura pe unu barbatu june, care la prim'a vedere, la prim'a convenire, i farmecă anim'a ei frageda, — iubiá pe Ionu....

Ionu privise lungu dupa Cigala, care lupașă cu atât'a risu de bucuria si triumfu.

— Nebunulu! — murmurá Ionu privindu-lu cu dispretiu.

— Dar ea va refusá! — continuă elu linișcitu.

— Trebuie să-i refuse! — murmurá elu mai departe. — Câ-ci nu pote fi a lui, câ-ci me iubesc... si eu o iubescu!...

Elu se scolă apoi rapede, ca să plece. Dar statu delocu. Pe o usia laterală intră....

Ah, ce visiune sublimă intră!... Numai fantasi'a ti-infaciiasiéza asié tipu de farmecu!... Numai in visu vedi o aparintia atâtu de feerica!... E óre figura omenésca?... Da,... pe usia intră — Elen'a:

Cu unu corpu :	
	Naltu, mladiu ;
Cu unu peru :	
	Lungu auriu ;
Cu unu tipu :	
	De odoru ;
Cu doi ochi :	
	De amoru ;
C'o guritia :	
	Ca-unu florariu ;
Si c'unu sinu :	
	Ca-unu altariu !

Dins'a pasî incetu si maiestosu catra Ionu.

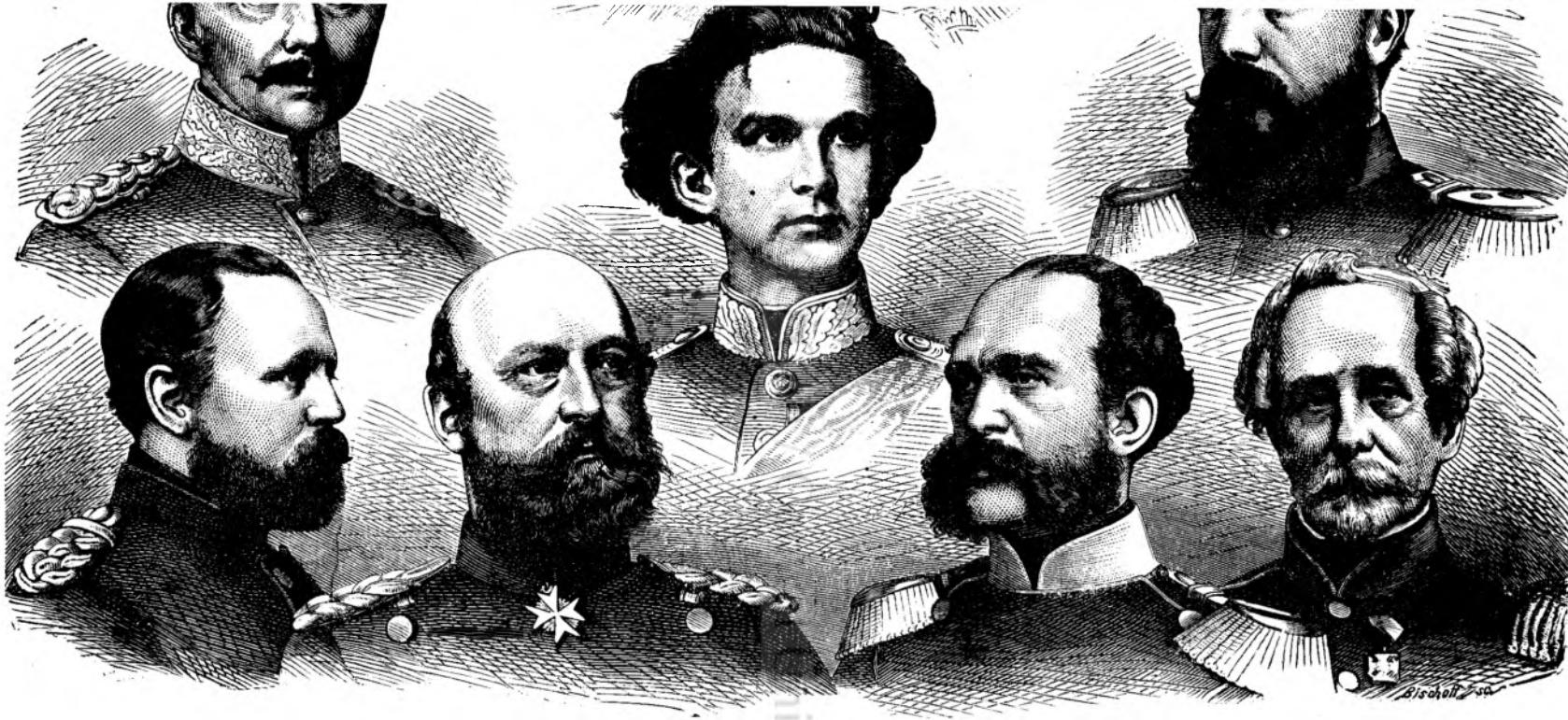
— Unde? — lu-intrebă ea c'o vóce dulce.

— Te cauta....

— Conteles Cigal'a, asié-e? — intregi suri-

BCU Cluj / Central University Library

Principele de Sachsen-Altenburg.

Marele principe de Hessen.

Regele de Würtenberga.

Principele de Sachsen-Weimar.

Marele principe de Oldenburg. Marele principe de Mecklenburg-Schwerin. Mare principe de Mecklenburg-Strelitz. Principele de Anhalt.

Principele de Braunschweig.

Principele de Sachsen-Koburg.

Regele Saxoniei.

Marele principe de Baden.

Imperatulu, regii si principii Germaniei.

diendu si contemplandu cu dragu confusiunea lui Ionu.

— Da

— Sê me intelnésca ? — intrebă dins'a totu suridiendu.

— Da

— Sê-mi spuna pôte câ elu a vorbitu cu principele ? — dîse Elen'a cu unu tonu pe-trundiatoriu.

Ionu se uită la ea lungu si mirandu-se.

— Sê-mi spuna, — continuă ea, si acum vócea-i tremurá, — câ principele i-a promis u cǎ voiu fi a lui ?....

Ionu o priviá suprinsu.

— Elu ti-a spusu dara ! — dîse in fine dinsulu.

— Nu mie, ci — tie !

— Cum ? Dór' ne-ai ascultatu ? — intrebă dinsulu si mai suprinsu.

— Din intemplare, — response Elen'a.

— In momentulu acest'a se audîra nesce pasi indreptati catra camer'a unde se aflau dinsii.

— Ea i va refusá ! — siopti rapede dins'a lui Ionu.

— Ea nu va fi a lui ! — continuă dins'a privindu-lu cu ochi umedi.

— Cǎ-ci o iubesci ! — fini dins'a cu vóce tremuranda, si i strinse cu caldura man'a si intr'o clipita disparu pe usi'a laterală prin care intrase.

Ionu erá frapatu de scen'a acést'a neacceptata. Dechiararea ei, audîta acuma pentru prim'a-óra, lu-facu beatu de fericire. I se parea, câ numai visédia. Câte-va mominte dubită cǎ-e desceptu. Dar unu firu lungu de parechi dantiuitorie, cari umplura delocu camer'a unde se află, lu-convinsera pré deplinu câ e in balulu principelui. Dantiitorii pasîra cu totii catra usi'a prin care disparuse Elen'a. Usi'a se deschise. Ionu privi rapede prin ea si vediu — garderobulu damelor.

Preste pucinu, salele devenira deserte si tacute.

Balulu se fini.

III.

Perfid'a si crudelulu.

In diu'a dupa balulu principelui Ioane-Sigismundu sér'a tardîu, precandu nime nu mai amblá pe stradele fortaretiei Alb'a-Iuli'a, — unu barbatu invelitu intr'o mantéua mare si c'o palaria trasa pe ochi, incâtu nime nu-lu potea cunósce, se preamblá in susu si in giosu

pe dinaintea castelului frumosu a contelui Iosifu Haller

Dinsulu acceptă pe óre-cine, cǎ-ci se preamblá de multu in gerulu mare ce erá.

Dodata cârtia l port'a castelului si o figura femeiesca, invescuta in vestimente calduróse, aparu in strada. Dins'a privi in giuru, si dia-rindu pe acelu omu misteriosu, grabi catra dinsulu.

— Asié tardîu, Ioana ? — o infruntă dinsulu.

De pe vóce lu-cunóscemu, cǎ-e contele Cigal'a.

— Acum dar pe scurtu, cǎ-ci e unu frigu cumplitu ! — continuă elu fara a o lasá sê se excuse.

— Precum poruncesci, — dîse femei'a. — Dsior'a a fostu adi pré retrasa, tacuta si trista. S'a inchisu in camer'a sa, unde si acuma se afla. In continuu se uita la portretulu mamei sale repausate, lu-saruta ferbinte, supina si plange apoi cu lacrime. Dar o audîi pronunciandu intre suspine si unele nume.

— Cari ? — o intrerupse curiosulu Cigal'a, care o ascultă cu atentiune incoredata.

— Mai de multeori eschiamă : „Oh Ionu !“

— Ionu ? — intrebă Cigal'a maniosu.

— Da. Dar mai pronuncia si numele dlui Conte, inse

— Inse ?

— Nimicu, me rogu. Cuventulu acest'a numai mi-a alunecatu

— Tu minti, Ioana ! Ai voit u sê dîci ceva. Spune adeverulu !

— Me rogu

— Nu te mai rogă de nimicu. Spune adeverulu !

— E bine. Déca poruncesci eu voi spune chiaru adeverulu.

Dar dle conte sê nu-te mansfi !

Spune-lu ! — demandă Cigal'a care doriá fórte sê afle acelu „inse.“

— Inse — spuse Ioan'a — dsior'a pronuncia numele dlui conte fórte iritata si cu... despretiu

Cigal'a si-muscă buzele. Acestu „inse“ iu-atinse neplacutu.

— Prinde ! — dîse catra Ioan'a dandu-i nesce galbini. — Dar sê-mi referezi tóte fideli si sê fi mai prompta !

Cigal'a se indepartă apoi rapede, éra Ioan'a, care nu erá decât perfid'a cameriera a Elenei, alergă voiósa cu galbenii sei catra port'a castelului si o inchise dupa sine.

In diu'a urmatória, dupa média-di catra

două ore, intră în castelulu acestă o trasura elegantă, din care deschise unu barbatu înaintat în etate. Acestă era contele Iosif Haller.

Dinsulu era veduvu. Muierea lui, Mari'a, era din famili'a Apolzanescilor, — o familia pe acelu timpu avutu și de frunte între Romanii din Alba-Iuli'a. Dins'a în junetiele ei era o frumsétia rara prin care si-castigă și anim'a contelui. Ea moră nainte cu doi ani, lasandu după sine o copila — pe Elena.

Betranulu Haller intră cu o facia ingrigita în salónele sale pompóse, și fară pauza, pasă dreptu catra camer'a copilei sale.

Elen'a zacea lungita pe o sofa. Capulu i se radiemă pre manuti'a ei d'alba; facia ei farmececatória era palida; pe ochii ei rapitori se vedea urme de lacrime, și intru-atât'a era de confusa, incâtu neci nu observă, câ tatalu ei intrase la dins'a

— Elena! — o agrăi dinsulu cu unu tonu duru de la natura.

— Ah, tat'a? — esclamă ea incetu redicându-si capulu și intorcêndu-si-lu catra dinsulu.

— Te-ai si rentorsu de la principele? — întrebă apoi dins'a suridiendu cam ironicu.

— Da, drag'a mea.

— Asié dara têrgulu fu fórte scurtu. Trebuie că a fostu bunu! — dîse Elen'a cu multă ironia.

— Ce têrgu?

— Hahaha. Te scii si preface? Dóra ai vinitu sê-mi relatezi!

— Elena, eu nu te pricepu!

— Nu? E bine. Ce poftesci dar tata draga?

Parintele Elenei devenin intr'o confusiune nespusă. Elu intielesse numai decâtu, spre uimicea sa, că ea sciea în ce cauza a fostu dinsulu la principele. Dar de unde? se întrebă elu, căci nime altulu, ci numai dinsulu potea sê scie. În confusiunea ast'a, elu nu află cuventu ca să vorbescă. Dar apoi delocu se reculese. Devenin furiosu pentru confusiunea sa, și pasă resolutu cătra Elen'a.

— Ce vreau? — dîsu elu aspru. — Asculta dar! Principele doresce, era eu vréu ca tu să fii soci'a contelui Cigal'a!

— Vedi, că m'ai priceputu! — observă acum Elen'a cu o linisce admirabila. — Numai totu-si ti-a fostu cam greu sê-mi spuni, că ati inchieiatu unu têrgu în care am fostu eu marf'a!

— Elena! — strigă tat'a iritatu si o privi infioratoriu.

Elen'a nu mai potu sê-lu privésca. Ea sîntorise capulu de catra dinsulu, și ér si-lu ra-

diemă de manuti'a ei. Doreri cutremuratórie i innecau anim'a frageda.

— Elena! — o agrăi apoi ceva mai domolu. — Socotesce-te! Eu sum deja betranu, acusi potu sê moru si tu ai remané orfana in lume. Eu dara trebue sê te maritu. Tu trebue sê iezi de sotiu pe Cigal'a, că-ci astfelu vei fi fericita. Elu e renumit, mare si poternicu. Chiar si tronuri i stau la dispusetiune. Unu cuventu numai i-ar trebuí, si chiaru si tronulu principelui nostru ar deveni in pericolu. Astfelu de sociu ti-va fi Cigal'a!

Elen'a nu dîse nici unu cuventu.

— Asculta Elena! — continua dinsulu ér aspru. — Câte-va dîle voiu absentă. Principele mi-a datu o comissiune la Turd'a. Tu te pregatesce la cununia!

— Bine!... Me voiu pregatí! — dîse Elen'a emotionata de crudelulu ei tata,

Tat'a maniosu parasi apoi rapede camer'a ficei sale.

— Me voiu pregatí! — repti Elen'a cu rezolutiune desperata. — Dar' nu.... la cununia!...

Preste două ore contele Haller era pe cele catra Turd'a.

IV.

Imbiarea tronului.

Precandu se sbuciumá Elen'a de dorurile cauzate de crudelitatea tatalui seu, pe atunci Cigal'a grabia cătra locuinti'a lui Ionu.

Prin mintea lui se stracurau miș de cugete, cugete torturatória pentru dinsulu. Dupa descoperirea facuta de camerier'a Elenei nu mai dubită, că ea iubesc pe Ionu.

— Da, — medită elu — Elen'a lu-iubesc. Elu e pedec'a mea, și mi-va fi la tota ocasiunea. De elu trebuie să scapu cu ori-ce pretiu. Dar cum?....

Totu in aceste minute candu cercă dinsulu după modalitatea prin care ar poté scapă mai usioru de rivalulu seu Ionu, acestă se află a casa, adancită intr'o conversare fórte seriósa cu cunoscutulu nostru boieru emigratru Eremia Galea.

— Spune-mi, sunt aceste tóte asié, precum mi le-ai infriratu? — întrebă Ionu după o meditatiune mai lungă.

— Pe dieulu meu, da! — respunse acestă cu solemnitate.

— E bine, apoi primescu. Déca patri'a mea intr'adeveru sufere, déca me chiama s'o salvezu! Eu nu-i potu refusá!...

(Va urmă.)

Mihaiu Cirlea.

S A L O N U

Prin ce se completéza frumseti'a femeiéasca !

Marele cuceritoriu Napoleon I, pecâtu eră unu beliduce renumitu, pe atâtu escolă si ca unu istetiu curtenitoriu in giurulu damelor.

Societătile, mai alesu cele de femei, i erau fără placute, si chiaru pentru acésta dete adeseori in curtea sa serate splendide, ba a une-ori si baluri. In serata ca aceste nime n'aru fi cugetatu cumca dinsulu e unu beliduce potinte, atâtu eră de afabilu facia cu toti, inse mai alesu facia cu femeile, pe cari unde numai i se dădea ocasiune, le destingea.

Intre altele in o serata data de dinsulu in diu'a din urma a anului, eră de facia si flic'a de o rara frumsézia alu unui ministru alu seu.

Imperatulu observă indata acestu fenomenu raru, si lu-priviat cu mare atentiu, intr'atât'a, incât nu preste multu observara ast'a si óspetii, dar si mam'a cocónei, care vediendu că imperatulu se intereséza de fét'a ei, se apropiă de dins'a cu mare indestulire, si ori trebui ori ba, tocmai una alta pe panticele hainei ei.

— A dtale e fét'a acésta ? — intrebă apoi de mam'a cocónei imperatulu.

— Da, Sire, — dîse dins'a cu indestulire — e a mea.

— Intru adeveru e o frumsézia estraordinaria, — dîse dupa o pauza imperatulu — frumsézia angeréasca.

Complimentulu acestu inaltu esaltă pe mam'a cocónei, si fiindu că imperatulu nu de multu s'a despartit de soci'a sa cea d'antăia, Iosephina, si despre casator'i'a sa a dôu'a inca nu s'a dechiaratu inaintea ministriloru sei, in mintea maicei se ivira nescă plănuri gigantice, ea deja visă de fericirea ficei sale.

Cugetă : — fét'a e frumosa, i place imperatulu, — dôra — — inse aici i s'a ciuntatu firulu cugetării sale, si n'a cuteszatu a-si tiese mai incolo ideile, ca nu cumva să-i se franga anim'a de nespus'a-i bucuria....

Apoi se intórse catra imperatulu, care se uită totu dupa fét'a ei, reluandu firulu conversării loru intreruptu.

— Sire, esti pré gratiosu. — Inse frumséti'a nu e unic'a insusire a fetei mele. — Să nu amintescu talentulu ei escelentu, retacu ingeniositatea-i, ci obseruu numai aceea, că afara de limb'a sa materna, ea vorbesce inca patru limbe culte europene, afara de asta dupa datin'a nobililoru nostri e calarétia istética, zugrava escelenta, cantarea si joculu ei pe fortepiano sunt admirate de toti. Asié-e, eu am datu fetei mele o crescere, cu care rara mama s'ar poté fali adi in Paris.

Sub acestu discursu esaltatu alu mamei, imperatulu eră cam distrasu, si se parea că nu baga séma de laudele mamei. Ochii lui erau întinuti in continuu pe fenomenulu vediutu, pe angerasiulu acestu micu, pe care lu-urmă cu privirea-i in tôte anghirurile salei !

Finindu-si mam'a cuvintele, se uită cu rogaré catra imperatulu, sperandu vre-unu respunsu; privirea

ei a desceptatu pe imperatulu eufundatu in meditațiuni, si intorcandu-se catra dins'a a dîsu intr'unu modu distrasu :

— E frumosu, madame, intru adeveru frumosu !

Mam'a esaltata luă de semnu bunu, distractiunea imperatului, si acum dete cursu liberu ideilor ei fericitorie. — Faci'a-i suridea de o bucurie nespusa, — aním'a-i batea infocatu, si caută si dins'a să aflo cu privirea pe flic'a sa laudata.

Inse imperatulu intorcandu-se cu iutela catra dins'a a intrebat'o :

— Madame, scie a cōse fét'a dtale ?

Intrebarea acésta a venit u supra mamei ca fulgerulu, si fiindu că numai asta uitase din educatiunea fetei sale, si nevoindu a minti, in confusiunea sa respunse :

— Inca nu, sire, dar va sci.

La acestu respunsu imperatulu se uită de alungulu mamei, apoi i respunse intr'unu modu, ce aretă spiritulu lui inaltu :

— Pentru aceea intrebu, că-ci femei'a ori cătu de culta si frumosă ar fiea, numai prin familiaritate si cunoșcerea lucrurilor mai bagate ale vietici casnice se face intru adeveru frumosă.

Si dup'aceste imperatulu se departă.

In diu'a urmatória la soci'a ministrului se presină unu servu de curte.

— Mademoiselle, dîse acel'a cocónei, maj. sa imperatulu ti-tramite cuthi'a acésta !

Cocón'a surprinsa o deschise cu mare curiositate, si in dins'a află nescari unelte trebuintiose la cosutu, la cari eră alaturata o scrisore ce sună astu-felu : „Primesce acestu presentu, dreptu intregitoriu alu frumséiei femeiesci. Invétia a fi prin acésta mai frumosă, cu tôte că esti aceea si asié.“

Titu Budu.

Unu june romanu mortu in strainetate.

— Brusel'a in 12 martiu. —

Eri petrecuramu la cele eterne pe unulu din junii nostri compatrioti, Stéfanu Catargiu. Elu si-facu educatiunea in Belgia, si candu eră să-si termine studiele de ingineria la universitatea de la Gand, neindurat'a parca veni de-i taià firulu vietii in etate de 21 de ani. Nefericitulu si-a datu sufletulu intre bratiele jalnicului seu parinte. Eta in ce modu avu locu ceremonialulu inmormentării.

Sambeta dupa amédia-di toti studintii romani din Gand, precum si căti-va veniti din Brusell'a, se adunara in giurulu parintelui repausatului ca să-i exprime simtiemintele loru de condolintia si să pregatésca cele necesarie pentru seversirea actului solemnului. Onorabilulu preotu ortodoxu de la capela rusescă din Brusell'a eră de fatia pentru celebrarea servitiului divinu.

Cursurile de la Universităti s'au fostu suspenstate, ca să-pota participă toti studintii la trecerea din lume a iubitului loru colegu. Catra trei ore junimea

studiosa, din Gând de totă naționalitățile, se prezintă cu standartul universității la portă casei unde se află cadavrulu. Sal'a în care se fac sărvițiul, era indesuia de jahnicii colegi ai repausatului. Onor. parinte Belarossof având delicatețea de-a ne face o suprindere ce nu uimă forte. D-sa cete unele rogatinni, precum și evangeliulu, în frumos'a și dulcea săstra limbă națională, co n'o pre audimă din guri straine. Ne vomu împlini o detoria, credem, de că vomu esprime și în colonele acestui diuariu, multumirea noastră rev. parinte pentru adancă satisfacție ce ni-a causat.

La finea sărvițiului d-lu Belarossof rostă căteva cuvinte în onoarea și memori'a repausatului. I-a laudat mai vertosu amorul co-lu avea pentru patri'a sa, nefericit'a România. Cu această ocazie parintele ni-a dus aminte, că junele Stefanu Catargiu i-a tradus odată evangeliulu dîlei Invierii pe romanesce, ca să-l cetește în capel'a rusescă. Aceste cuvinte storsera fierbinti lacrimi din ochii domnului Catargiu, tatalui repausatului, și petrunsa adancu în animalele junilor romani.

Cortegiulu funebral fă forțe numerosu. D-lu rectore superioru alu Universității, unii dintre d-nii profesori și alte autorități ale orașului mergeau în fruntea junimei. Orchestru cântă spre multumirea toturosu. Calea pana la cimitir fă destul de lungă și timpulu cam ploiosu, dar cu totă acestea cortegiulu totu crescea și pretotindene tratoarele erau pline de spectatori. C'unu cuventu, onorile din urma a le repausatului fura destulu de ample și solemneli.

A propositu de cimitiru, să amintim că catolicii refusara spre a dă locu unui omu ce nu apartiene singurei fericitorie biserici rom. catolice. Protestantii inse au fostu mai liberali și mai toleranti în privința acăsta. De că sinulu lui Abraamu se deschise pentru toti credințiosii fară diferenția, pentru ce cimitirulu să fie mai angust? O, omeni, omeni, nici in pamentu nu ve poteti infrati!...

La marginea tristului mormentu, dlu Paciurea ni dete intr'unu scurtu, dar cuprinditoriu discursu francesu, o schită biografică despre multu jalitulu Stef. Catargiu. Apoi vediuramu cu ochii plini de lacrimi și cu animale sfătate de dorere sieriu cufundandu-se în noptea mormentului și stergându inca un'a din sperantiele venitoriului nostru naționalu.

Fia-ti tierin'a usioră și amintirea eterna, nobilul si iubitulu nostru amicu!

Nu potu incheia aceste renduri, era ca să ve spunu că avui fericirea să stringu la aceasta ocazie mană unui patrioticu și zelosu jude romanu, dlu Savoii, care subscrise sumă de 2000 fr. pentru fondul nostru teatralu. Candu ore cei mai betrani voru urmă esemplele unor juni de felu dlu Savoii?... Fara sacrificie nici unu lucru mare nu se face!

I. Lapedatu.

Teatrul naționalu.

(Siedintă lunaria a comitetului.)

Comitetulu Societății pentru fondu de teatru naționalu tienă siedintă sa lunaria Domineca la 7/19 martiu, participandu urmatorii domni membri: presedintele dr. Iosif Hodosiu, vice-presedintele dr. Alesandru Mocioni, cassariulu Vincentiu Babesiu, secretariulu Iosif Vulcanu și membrulu Petru Mihali.

Secretariulu Iosif Vulcanu reportă despre contribuirile incurse în decursul lunei trecute:

1. 60 fl. tramisi din Pesta în o epistolă anonima;

2. dlu jude procesualu din Dobra, Alesandru Crainicu, a tramsu o colectă de 12 fl., la care contribuia urmatorii domni: Alesandru Crainicu jude procesualu în Dobra 2 fl., Elena soci'a sa 1 fl., Ludovicu Lazaru 1 fl., Petru Trifu jude in Mihaesci 1 fl., Toma Anucutia notariu in Dobra 2 fl., Demetriu Lacatusiu in G. Dobra 1 fl., Toma Nandra in Dobra 1 fl., Iosif Crainicu in Dobra 1 fl., Ioane Morariu in Roscani 1 fl.

Dupa aceste dlu presedinte Hodosiu reportă, că dlu ministru poftescă a se face unele modificări în statut, totu-o data comunică acele modificări.

De ora-acele schimbări sunt numai stilistice, și nici decâtua esențiale, comitetul se tienă în dreptul a le primi, reportandu mai apoi despre ele în adunarea generală, care se va tine în orașulu Satu-mare la 1 iuniu 1871.

Astu-fel se speră, că statutele în scurtu timp voru fi aprobată de catra guvernă, și atunci comitetul va potă începe activitatea sa.

Curieriul modei.

— Pest'a 17 martiu. —

Primavera s'a inceputu — în calendaru, în realitate înse dilele trecute ningea, apoi celu pucinu se dete ocazie frumoselor se adune — zapada de martisoru. Acuma înse timpulu e mai placutu, și cauta să ne convingem, că primavera intru adeveru a sositu.

Va să dică trebuie să ne îngrijim de aranjarea toaletelor noastre. Ore să schimbăm cele din toamna trecuta cu altele mai noi, și numai să le transformăm. Nesce forme mai frumosе înse nicairi nu se ivescă, și numai în privința gustului, a decoratiunilor dizerescu unele de altele.

In privința stofelor, mai recomandabile sunt materiale de lana fină, aceste dimpreuna cu metasariile sunt mai placute în sezonul prezintă.

Rochiele de metasă și cashemir sunt forțe frumosе. Dilele trecute vediuramu căte-va toalete compuse din aceste materie. Rochia eră facuta din metasă, și tunica din cashemir de aceeași coloare. Aceasta materie e forțe recomandabila pentru sucre superioare largi, cari acumă se părta multu, și sunt mai largi, decât panacumă. Sucnele inferioare dinainte se fac scurte, și dinapoi atingu pamentul.

Pentru copile mai mici vestimentele se facu din două colori, celu inferior din materia neteda, celu d'a supra din pistritia.

Căte-va cuvinte despre alu doile suplementu alu numerului prezintă.

Acela reprezinta croiel'ă unei scurteice (Joppen, otthonka) de primavera.

Prin aceasta credem o procură o deosebită placere cetăților noastre, căci după formele alaturate voru potă înse-si a căse, fară mai ave trebuintia de croitorju.

Eta și o mica explicație.

Nr. 1 e partea de dinamă — nr. 2 partea de dinapoi, — nr. 3 o latură — nr. 4 manecă.

Scurteică se poate căse din feliurite stofe: metasa, postavu, catifea etc.

Cetitoriele noastre binevoiesca a ne inscintia, deca dorescu să publicamu si in viitoriu asemenea modele?

CE E NOU?

* * * (*O adeverata matróna romana.*) In ultimii doi numeri ai foii noastre inregistraramu dōue testamento de mare importantia pentru cultur'a nostra natiunala. De asta-data suntemu in placut'a positiune d'a mai adauge la ele unu faptu frumosu. „Monitoriulu Oficialu alu Romaniei“ publica unu actu de donatiune, din care noi estragemu urmatōriile sfre: „Actu de donatiune. Prin care noi, Elisabeta Stirbey Dómna, din liber'a nostra vointia si neinfluintata de nimeni, dāmu immediat in deplin'a proprietate institutului de fete inisiatu de noi in Bucuresci, si care pórta denumirea de „Institutulu Elisabethan“, casele noastre cu lócul loru din orasiulu Bucuresci, strad'a Caliti, in cari se găsesce asta-di acelu institutu, precum si jumetate din mosl'a nostra Elisabeta din judetiulu Teleorman. Acestu institutu de fete va portá in viitoriu denumirea de: „Institutulu Elisabeta Dómna.“

* * * (*Congresulu autonomiei catolice*) s'a deschis in Pest'a la 9 martiu, si in siedintiele sale de pan'acuma a desbatutu si primitu in generalu statutulu seu organicu. Dintre Romani n'a intratu nimene in acestu congresu, afara de episcopii Szilágyi si Olteanu. Acestu din urma a si tienutu unu discursu, prin care s'a nisuitu a justificá presinti'a sa in acelu congresu, deca adeca acésta s'ar poté justificá. Actiunea episcopului din Oradea-mare pan'acuma s'a marginitu in a companiá cu grimasuri vorbirile oratorilor mai liberali.

* * * (*Dlu Titu Maiorescu*) — precum dice „Secolul“ — si-a propus se vede, misiunea ingrata de a pasî in contra toturoru aspiratiunilor actuale ale Romanilor. A trei'a conferintia poporala tienuta de dsa la Iasi a avutu de subiectu religiunea. In timpulu tocmai candu parintii se ingrigescu a aprinde cu ingrigire dulcele focu alu credintie in sinulu filoru loru, tocmai in estu timpu vine dlu Maiorescu in publicu ca să atace religiunea, si incérca a face pe auditorii sei a crede, cā ea este unu visu numai alu imaginatiunii, si nu are nici o baza solida in ratiune. Far'a mai perde timpulu si spatiulu cu reflesioni, vomu dice si noi cu diuariulu susu amintit, cā dlu Maiorescu de siguru a voit u se face numai o gluma, si să spuna auditorilor, cā albulu este negru, si negrulu albu. Si marturisim, cā mai mare talentu decâtua dsa in acésta privinta nu are nimene intre toti Romanii.

* * * (*Regin'a Ungariei*) venindu dilele trecute la Buda-Pest'a, intre alte institute, visită si institutulu nebunilor din Buda. Acolo unu bietu nebunu o salută cu aceste cuvinte: „Eu sum regin'a Ungariei!“

* * * (*Diet'a Ungariei*) In un'a din siedintiele trecute dlu deputatu Mircea Stanescu a interpelatu guvernulu de ce intrebuintieza si sustiene in pasporturile pentru strainetate numirile de „Muntenia si Moldova“ in locu de „Principele dunarene unite?“

* * * (*Cum sciu ungurii să pretiuiésca pe scriitorii loru!*) La initiativ'a Societății Kisfaludyane inteligenția ungurésca din tăză parte se pregatesce a serbă

intr'unu modu splendidu iubileulu literariu de cinci-deci de ani a lui Franciscu Toldy, carele are multe merite intru desvoltarea literaturei unguresci.

Literatura si arte.

* * * (*In folosulu teatrului nostru natiunalu*) — precum mai amintiramu — in teatrulu celu mare din Bucuresci se va dā o mare reprezentatiune teatrala. Acuma avemu să adaugemu, cā piesele numite voru fi jocate de diletanti. Intr'aceea éta si scrisoreea lui directoru teatralu Theodorini, adresata catra redactiunea diuariului „Informatiunile“ din Bucuresci: „Domnule Redactoru! Cetindu stimabilulu dvostre diuariu de la 25 fauru, am avutu dōue simtieminte diametralmente opuse: o via satisfactiune si o deceptiune. Satisfactiune nu numai pentru magulitōriile expresiuni ce contine articolulu intitulatu „Teatrulu Natiunalu“, ci mai alesu pentru caldurós'a sustinere ce faceti unei institutiuni romanesci, pentru limbagiulu demnu cu care cautati a face să prospere natiunalitatea. Deceptiunea veni, ca totu-de-una pentru mine, cu cāte-va renduri mai josu in anunciu representatiunii data in favorulu teatrului romanu din Ardealu. Dicu deceptiune, cā-ci sum in dreptu a privi astu-felu impresiunea ce mi-a produs vediendu-me pe mine membru fondatoru alu acelei Societăți, inlaturatu de la unu saptu la a carei nascere am conlucratu. Sum pré convinsu de simtiemintele dvostre de echitate spre a me indoī unu singuru minutu, cā veti face astu-felu ca eu si trup'a mea să aiba marea onore de a jocă o serata celu pucinu „Piétr'a din casa“; si pana la probe contrarie mi place a crede cā acea omisiune nu a fostu dictata de cătu de delicateți'a dvostre recunoscuta. In adastarea placerei cā veti face de a-mi permite să concurezu dupa slabele mele midilöce la acea opera romanescă, ve rogu domnule Redactoru, a primi deosebit'a stima si consideratiune ce ve portu. Theodorini.“

= (*La tōte librariile din Bucuresci*) se află de vendiare, cu pretiuri scadiute, urmatōrielo scrieri ale lui Heliade Radulescu: Poesiele volumulu I (Lirice), 8 lei noi. Poesiele vol. II (Anatolida, poemă) 6 l. n. Poesiele vol. III (Fingal poemă) 5 l. n. Ecuiulbrulu intre antithese 9 l. n. Curieriulu de ambe secse 5 vol., fia-care volumu a 6 l. n. Biblioteca portativa 5 vol., fia-care vol. a 3 l. n. Biblia ilustrata 8 l. n. Biblicele său notitie istorice, filosofice, religiose si literarie a supra bibliei 10 l. n. Mémoires sur l'histoire de la régénération Roumaine ou sur le sérenements de 1848 accomplis en Valachie, 7 l. n. Le Protectorat du Czar 3 l. n. Tandalida poemă eroica 1 l. n. Cobz'a lui Marinica (satira) 84 bani. Istori'a Romaniloru 1 l. 50 b. Institutuile Romaniloru partea I si a II impreuna cu unirea si unitatea, 1 l. 68 bani. Proprietarii si satenii 84 bani. Christianismulu si catholicismulu 1 l. 68 bani. Literatura si politica 40 bani. Legalitatea, fóia politica, literaria si sciintifica 10 l. n. Pace său insocire intre averea nemiscatória 50 bani. Imnulu creatiunii 40 bani. Epistole si acte ale ómeniloru miscării din 1848, 84 b. Descriptiunea Europei dupa tractatulu din Paris 1 l. n. si alte scrieri.

Δ (*Invitatare de prenumeratiune*) la „Lectiunile lui William Ellery Channing despre inaintarea clasei lucratorilor.“ Ideile sublime, ce se desfasura cu o oratoriu destinsa la fia-care pasu a acestor lectiuni

ale invetiatului preotu, filosofu si oratoru a statelor unite americane, m'au indemnatu, ca traducendu-le in una limba cătu se pôte mai corecta, in stilu cătu se pôte mai usioru, să le dau in man'a confratiloru meu. Speru că prin acésta publicatiune voi inculpá si mai multu pe fia-care inteliginte alu natiunii romane, ca să lucre pentru inaintarea clasei poporului, pentru redicarea din pulbere a acelora' cari sunt conditiunea sine qua non a esistintiei nôstre; — că-ci e timpulu că să ne ocupâmu mai seriosu de inaintarea acelei clase, care ne sustiene cu lucrul obositoriu ale manelor sale. Acésta e detorinti'a fia-carui barbatu alu natiunii incepndu chiar de la celu mai de frunte oficialu alu tierii pana la celu mai din urma primariu său antistite din satu, — de la celu mai de frunte parinte alu bisericiei pana la celu mai din urma docintei comunaliu, — de la celu mai d'antâiu literatu, filosofu si invetiatu pana la celu mai din urma omu, ce scie numai cetei si scrio. Cerau dara sprinjulu mare-animosu alu publicului nostru cetitoriu in acésta intreprindere modesta a mea. Banii de prenumeratiune in suma de 50 cr. v. a. ($1\frac{1}{2}$ svantiu in argintu), sunt de a se tramite — franco — la subscrisulu. Gherla, la inceputulu lunei martiu, 1871. Nicolae F. C. Negruțiu, teologu.

Din strainetate.

= (Gen. Garibaldi,) dupa ce combatu cu atât'a generositate si bravura pentru Republic'a francesa, s'a returnat in eremita giulu seu in Caprera. Acésta insula a fostu si va fi pururea visitata de toti aceia, cari onóra virtutea. Posteritatea plina de admiratiune va visita ori-ce piétra, ori-ce memoria, ce amintesce vieti'a si faptele marelui omu. Generalulu Garibaldi a cumperatu ast'a insula in 1856. Ea se afla situata in apropiarea Sardiniei. Nu departe de ea sunt insulele Corsica si Elba: trei insule acestea ce paru destinate pentru lucruri mari. Caprera are o cercuferintia de 5—6 leghe (miluri); form'a ei ca si semilunaria. O catena de munti sterpi o traversa de la nordu spre sudu. Numai mice bastimente, si acestea inca numai diu'a se potu apropiá de insula. Cas'a generalului e situata in partea vestica a insulei. Mobilulu camerei lui consista intr'unu patu inclinatu, patulu de dorere unde zacu dupa ce fu ranit la Aspromonte; unu altu patu ordinariu, unu armadiu, o mésa de scrisu, unu scaunu, multe carti, si unu aparatu de baie ascunsu in dosulu unei cortine. Pe paretii o multime de portrete de ale garibaldiniloru cadiuti in lupta. Ordinariamente locuiescu cu elu ambii fii Menotti si Ricciotti si fia Teresa Canzio, unu secretariu, o ordonantia, si câti-va consoci de arme. Toti se occupa, toti lucra, cari la campu, cari pescuindu si vînandu. In 1861 generalulu si-propuse să maréasca cas'a. Aduse unu zidariu din insul'a Magdalena. Generalulu dupa ce vediu planulu, incepù să puna fundamentulu zidului; atunci muratorulu apropiandu-se i dise: „Dieu, generale nu e maestr'a dtale a zidi.“ La ce Garibaldi respunse: „Ai dreptate, asié dara ti-voiu portă piétra.“ Mai bine de o ora liberatoarele celor doué Sicilie a portatul piétra zidariului.

△ (Ce este unu milliardu?) Se vorbesce multu despre sum'a ce are să platéscă Francia pentru cheltueli de resbelu; pucini inse se voru fi ganditul la ceea ce este unu milliardu. Dâmu urmatörile exemple spre a lamuri acésta. Unu bunu numerotoru, care pote nu-

meră intr'unu patrariu de óra 1000 talere si s'ar ocupá cu numeratòria 12 óre pe dì, aru avé trebuintia, socotindu-se anulu de 300 dile de lucru, de aprópe 70 de ani spre a numerá unu miliardu. De la nascerea lui Christosu pana la finele anului curentu, d'abié au trecutu 983.397,600 minute (anulu socotit u 365 dile); lipsescu asié dar inca 17 milioane de minute pana la unu miliardu.

Feliurite.

* * * (Domnitorii germani.) Teribilulu resbelu intre cele doué natiuni mari e terminat. Noroculu a favorisatu intr'unu modu nesperat armelor prussiene. Bismarck si-a realizatu visul de aur. Unitatea germana e fapta complinita. Printisiiorii germani devinira nesce vasali ai atotu-potintelui imperatu Vilhelmu. In numerulu presinte publicâmu o grupa de portrete, cari reprezinta pe acesti fosti domni, dimpreuna cu mai-marele loru, pré norocosulu Vilhelmu. Nu va fi dôra de prisosu să adaugemu si câte-va schitie biografice. Se incepem cu noulu imperatu. Regele si imperatulu prussianu fu nascutu la 22 martiu 1797, urmâ pe tronu la 2 jan. 1861. Soci'a sa, multu amintit'a August'a, e fiic'a principelui de Sachsen-Weimar. Principele de coróna Fridericu Vilhelmu fu nasc. la 1831, si se casatori cu Victori'a, principesa angleza. — Ludovicu II regele Bavariei, fu nasc. la 25 augustu 1845, urmâ pe tronu la 10 martiu 1864, inca nu e insoratu. — Carolu I, regele de Würtemberg, fu nasc. la 6 martiu 1823, soci'a Olga e mare-principesa rusa. Principele de coróna Vilhelmu fu nasc. la 1848. — Ioanu regele Saxoni'e fu nasc. la 12 dec. 1801, soci'a sa Amalia e principesa germana. Principele de coróna Albertu fu n. la 1828. — Fridericu marele-principe de Baden, fu n. la 9 sept. 1828, soci'a sa Luisa e archi-ducesa prussiana. — Fridericu Franciscu II marele-principe de Mecklenburg-Schwerin fu n. la 28 fauru 1823, soci'a sa Maria e principesa de Schwarzenburg-Rudolfstadt. Clironomulu Fridericu Franciscu fu n. la 1851. — Ludovicu III, marele-principe de Hessen fu n. la 9 juniu 1806. E veduvu. — Petru marele-principe de Oldenburg fu n. la 8 juliu 1827, soci'a sa Elisabeta e principesa de Sachsen-Altenburg. Principele de coróna Augustu fu n. la 1852. — Carolu Alesandru marele-principe de Sachsen-Weimar fu n. la 27 juniu 1818, soci'a sa Sofia e principesa de Niederland. Clironomulu Carolu Augustu fu n. la 31 juliu 1844. — Fridericu Vilhelmu marele de principe de Mecklenburg-Strelitz fu n. la 17 oct. 1819, soci'a sa Augusta e archiducesa angleza. Principele de coróna Adolfu Fridericu fu n. la 1848. — Vilhelmu principele de Braunschweig fu n. la 25 aprile 1806. Succesoru nu are. — Georgiu principele de Sachsen-Meiningen fu n. la 2 apr. 1826, soci'a sa Teodora e principesa de Lauenburg. Clironomulu Bernhard fu n. la 1851. — Leopoldu principele de Anhalt fu n. la 1 oct. 1794. E veduvu. Principele de coróna Fridericu fu nasc. la 1831. — Ernestu II principele de Sachsen-Coburg-Gotha fu n. la 21 juniu 1818, soci'a sa Alesandra e principesa bavaresa. Principele de coróna Alfredu fu n. la 1844. — Ernestu principele de Sachsen-Altenburg fu n. la 16 sept. 1826. Soci'a sa Agneta e principesa de Anhalt. — Asié dara Germani'a acuma are unu imperatu, troi regi, siese mari-principi si cinci principi.

Glume si nu pré.

Dómna Clementina a visitat pe amic'asa Eleonora. Dar negasindu-o la casa, scrisă cu degetul pe fortepianul plin de pravu alu acesteia, cuvintul „Urata.”

— A dôu'a dî ele convenira la o alta amica a loru.

— Spusu-ti-a servitóri'a câ eri am fostu la tine? — întrebă atunci Clementina de Eleonora.

— Ba, — respunse acésta, — dar ti-am ceditu biletulu de visita pe fortepianu.

— Ce este mai periculosu decât o femeia frumósă?

— Dóue.

— Ce asemeneare este intre sarutările si juramintele de amoru — si intre sigilele de pe epistole?

— Si acele si aceste se facu cu focu si se desfacu rece.

— Ce caracteristica au capitalele europene?

— Aachen conspira, București restórna, Berlinu scrutéza, Dresden se mira, Dublinu corsiesce, Edinburg viséza, Florentia iubiléza, Frankfurt numera, Genua ride, Hamburg manca, Hanovera dörme, Kopenhaga se infrumisetéza, Lipsca cetesce, Lissabon lucra, Madridu fumeza, München bê, Neapolea asuda, Paris aplauda, Pesta se 'néca, Roma se róga, Venetia iubesce, Varsiau'a suspina, Viena se mangaia.

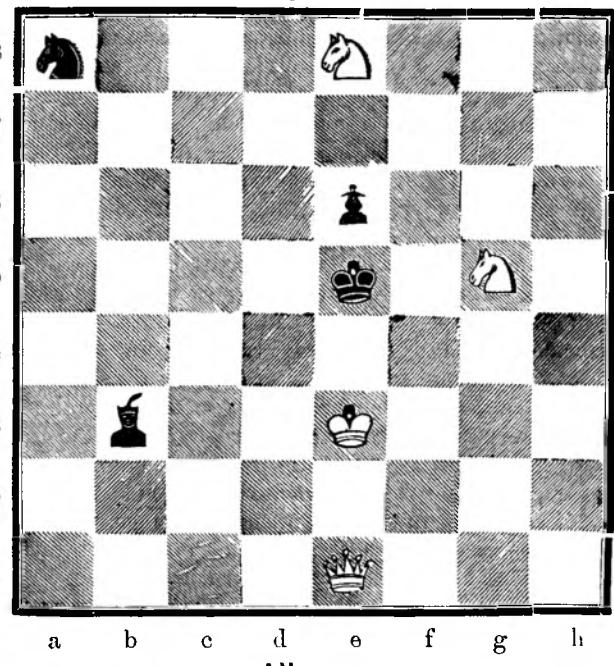
Nesce oficiali tineri petreceau timpulu deslegandu si facêndu gâciture.

— Ce-i acea, — dîse unulu, — in anulu trecutu n'a sositu, in anulu acesta nu-o avemu, si in anulu vînitoriu nu va viní?

— Avangiarea nôstra, — respunse unulu.

Problema de siacu.

De Georgiu Ardeleanu.
Negru.

Albu.

Albulu incepe si la a patr'a trasura dîce mat.

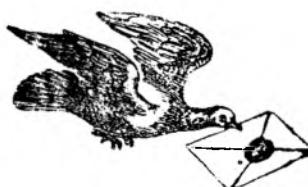
Deslegarea problemei de siacu din nr. 7.

Albu. Negru.

1. Turn. a 6 — c 6 Rege. e 8 — d 8
2. Fug. c 5 — d 6 Pion. b 2 — b 1 Regin.
3. T. c 6 — c 8 + Reg. d 8 — e 8
4. P. e 6 — e 7 + Regin. b 1 — f 5
5. Cal. a 4 — b 6 + Matt.

Deslegare buna primiramu numai de la dlu Ed. Nemesiu, din Baia-de-Crisiu.

Post'a Redactiunii.

Pomi. Doinele si horele poporale se voru publicâ. Dar mai sunt altii, carii ascópta mai de multu. Ast'a inse se nu ve descurageze a tramite si pan'atunce catu de multe.

Dsiorei I. C. Ni pare bine, ca rebusulu si problem'a de siacu au fostu primite cu bucuria din partea publicului nostru. In viitoru vomu publicâ mai adese-orì de aceste.

Sasca-montana. Se pote capatá la autorulu, care — precum scimus — siede in Cernanti.

Braila. Dloru Bassilescu si Giuglea. In privint'a tablourilor veti gasi respunsulu doritu in invitarea de prenumeratiune, alaturata la numerulu trecutu.

**Suplementu I.: „Cavalerii noptii“ tomulu II,
cô'a XVIII.**

Suplementu II. Croielâ de scurteica de primavera, patru bucâti.